

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Cojocari Nicolae, prin care se solicită casarea deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2012, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 și 24 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Cojocari Nicolae,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 09 martie 2011 până la 25 noiembrie 2011 (instanța de fond) ;

2. de la 27 februarie 2012 până la 10 octombrie 2012 (instanța de apel);

3. de la 29 ianuarie 2013 până la 23 februarie 2013 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 25 noiembrie 2011, Cojocari Nicolae a fost condamnat:

- în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare;

- în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), f), i), j) și k) Cod penal la 15 ani închisoare;

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Cojocari N., Brînză M., Copăceanu O. și Lîsov A., în beneficiul lui Fuccio Clemente prejudiciul material în sumă de 14.135 Euro, 120 dolari SUA, 13.462 lei, și 100.000 Euro cu titlu de prejudiciu moral.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Copăceanu O., Lîsov A. și Brînză M., în privința cărora cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Cojocari N. împreună cu Brînză M., Copăceanu O. și Lîsov A., în urma unei înțelegeri prealabile, având scopul omorului intenționat al cetățeanului SUA - Fuccio Vincenzo și depozedarea acestuia de bunurile și sumele bănești care le deținea, la 24 aprilie 2010, în jurul orei 11⁰⁰, s-au deplasat cu automobilul de model „Nissan Almera” cu n/î RZ AG 980, condus de Cojocari N., la Aeroportul Internațional Chișinău unde au întâlnit

victima care a sosit în R. Moldova la invitația lui Brînză M., iar Lîsov A. cu Copăceanu O., conform planului au rămas la stația din s. Răzeni, unde îi așteptau. Ulterior, Cojocari N. împreună cu Brînză M. și cu Fuccio V., au sosit în s. Răzeni, unde Lîsov A. cu Copăceanu O. au urcat în automobil și s-au deplasat în pădurea din Ocolul Silvic „Zloți”, situat în apropierea s. Codreni, r-nul Cimișlia. Ajungând la locul stabilit dinainte, l-au depozitat pe Fuccio V. de bunuri și bani în sumă de 103.187, 6 lei, după care, prin strangulare, cu o deosebită cruzime, l-au omorât.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Digore E., în numele succesorului părții vătămate Fuccio C. și avocatul Mîrza D. în numele condamnatului, care au solicitat:

- avocatul Digore E., casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea unei pedepse mai aspre lui Cojocari N.;

- avocatul Mîrza D. casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 145 Cod penal și reîncadrarea acțiunilor lui Cojocari N. din prevederile art. 188 alin. (5) în cele ale art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal. Aplicarea în privința condamnatului a prevederilor art. 79 și 90 CP și stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu dispunerea suspendării executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2012, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Instanța de apel a menționat, că instanța de fond just a constatat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile condamnatului corect au fost încadrate în baza art. 188 alin. (5) și 145 alin. (2) lit. a), b), f), i), j) și k) Cod penal.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Scurtu I., în numele condamnatului, care a solicitat casarea parțială a acestora, și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capătul de învinuire prevăzut de art. 145 Cod penal, respingerea acțiunii civile. Stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, argumentând că hotărârile judecătorești sunt bazate doar pe presupuneri, iar instanțele de fond au ignorat circumstanțele atenuante ale cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Instanța de recurs a concluzionat că, instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit starea de fapt și vinovăția lui Cojocari N. de comitere infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu, în concordanță deplină cu probele administrate, în baza principiului contradictorialității, amplu analizate și just apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și corect au calificat acțiunile lui în baza

art. 188 alin. (5) și 145 alin. (2) lit. a), b), f), i), j) și k) Cod penal, iar pedeapsa numită acestuia fiind echitabilă și în limitele legii.

9. Împotriva deciziei instanței de recurs ordinar a declarat recurs în anulare avocatul Scurtu I. în numele condamnatului, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că probele prezentate de partea acuzării nu dovedesc vinovăția condamnatului în comiterea faptelor incriminate.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2014 s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare, ca fiind declarat peste termen.

11. La 29 ianuarie 2016 condamnatul Cojocari Nicolae a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea sentinței instanței de fond și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că în speță n-au fost prezentate suficiente probe care ar confirma incontestabil vinovăția sa.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare, ca fiind declarat repetat.

Instanța de recurs a menționat în decizia adoptată că anterior avocatul Scurtu I. în numele condamnatului a declarat recurs în anulare, iar potrivit prevederilor art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală părțile pe o cauză concretă, sunt în drept să declare recurs în anulare doar o singură dată, iar recursurile ulterioare vor fi repetate, adică lipsite de orice suport legal.

13. Împotriva deciziilor instanței de apel și recurs, a declarat repetat recurs în anulare condamnatul Cojocari N., care solicită, casarea acestora, *„studierea suplimentară a recursului depus la data de 28.01.2016, pătrunderea în esență a tuturor motivelor de fapt și de drept a recursului dat și adoptarea unei decizii legale și întemeiate pe marginea recursului menționat cu toate cerințele și argumentele invocate în el.”*

14. Referință asupra recursului în anulare a declarat procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat repetat, menționând că recurentul anterior a contestat hotărârile judecătorești cu recursuri în anulare, care, prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13.02.2014 și 24.03.2016 au fost declarate inadmisibile.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 452, 453 alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul, precum și apărătorul în numele acestuia poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare

de atac, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Totodată, potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în prezentul articol sau *este declarat repetat*.

Prin urmare, prevederile date indică că, părțile pe o cauză penală concretă, sunt în drept să declare doar o singură data recurs în anulare, iar recursurile ulterioare vor fi considerate repetate, adică lipsite de suport legal.

Reținînd cele menționate, instanța de recurs constată, că anterior condamnatul Cojocari N. de două ori a declarat recursuri în anulare împotriva hotărîrilor pronunțate în cauză, iar, prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2014 și 24 martie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea acestora.

Astfel, recursul în anulare este depus repetat, deoarece recurentul a folosit calea extraordinară de atac - recursul în anulare și cauza a fost deja obiect de examinare în această ordine în Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, soluție expusă în textul prezentei decizii.

În atare circumstanțe, se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, pe motiv că este declarat repetat.

16. În conformitate cu prevederile art. 453 alin.(2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Cojocari Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, în cauza penală în privința lui *Cojocari Nicolae*, ca fiind declarat repetat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Petru Moraru

Nadejda Toma